Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 26. oktobra 2012*

„Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi, sprejeti proti Iranu z namenom preprečevanje širjenja jedrskega orožja — Zamrznitev sredstev — Ničnostna tožba — Obveznost obrazložitve“

V zadevi T-63/12,

Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock) s sedežem v Teheranu (Iran), ki jo zastopa K. Kleinschmidt, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata M. Bishop in Z. Kupčová, zastopnika,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2011/783/SZVP z dne 1. decembra 2011 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 319, str. 71) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi I. Pelikánová, predsednica, K. Jürimäe (poročevalka), sodnica, in M. van der Woude, sodnik,

sodna tajnica: K. Andová, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 11. julija 2012

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock) je družba s sedežem v Iranu, ki izvaja dejavnosti proizvodnje, raziskav in storitev v naftnem, petrokemičnem in v energetskem sektorju na splošno. Natančneje, proizvaja in trži turbine in turbokompresorje, ki so posebej prilagojeni zahtevam njenih strank.

* Jezik postopka: nemščina.

2 Svet Evropske unije je 26. julija 2010 sprejel Sklep 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39). Člen 20(1) Sklepa 2010/413 določa zamrznitev sredstev in gospodarskih virov oseb in subjektov, ki so navedeni na seznamu v Prilogah I in II k temu sklepu.

3 Svet je 25. oktobra 2010, po sprejetju Sklepa 2010/413, sprejel Uredbo (EU) št. 961/2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 (UL L 281, str. 1). Člen 16(2)(a) Uredbe št. 961/2010 določa zamrznitev sredstev in gospodarskih virov oseb, subjektov ali organov, navedenih v Prilogi VIII te uredbe.

4 Svet je 1. decembra 2011 sprejel Sklep 2011/783/SZVP o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 319, str. 71, v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je, med drugim, na seznam oseb in subjektov, navedenih v Prilogi II Sklepa 2010/413, dodal ime tožeče stranke.

5 Istega dne je Svet sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 1245/2011 o izvajanju Uredbe št. 961/2010 (UL L 319, str. 11), s katero je, med drugim, na seznam iz Priloge VIII Uredbe št. 961/2010 dodal ime tožeče stranke.

6 Svet je v izpodbijanem sklepu zamrznitev sredstev in gospodarskih virov tožeče stranke obrazložil tako:

„[Podružnica] družb[e] Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) (alias Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG), ki je na seznamu EU.“

7 Svet je z dopisom z dne 5. decembra 2011 tožečo stranko obvestil o njenem vpisu na seznam oseb in subjektov, naštetih v Prilogi II Sklepa 2010/413 in v Prilogi VIII Uredbe št. 961/2010. Ta dopis se je vrnil Svetu z navedbo iranske poštne službe „preseljen“.

8 Tožeča stranka je z dopisom z dne 9. februarja 2012 Svetu predlagala, naj ponovno preuči odločitev o vpisu na seznam oseb in subjektov, navedenih v Prilogi II k Sklepu 2010/413 in Prilogi VIII k Uredbi št. 961/2010.

Postopek in predlogi strank

9 Tožeča stranka je 13. februarja 2012 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

10 Z ločeno vlogo, vloženo istega dne v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, je vložila predlog, naj se zadeva obravnava po hitrem postopku v skladu s členom 76a Poslovnika Splošnega sodišča.

11 Splošno sodišče (četrti senat) je s sklepom z dne 13. marca 2012 temu predlogu ugodilo.

12 Stranki sta podali ustne navedbe in odgovore na vprašanja, ki jih je na obravnavi 11. julija 2012 postavilo Splošno sodišče.

13 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijani sklep razglasi za ničnega v delu, v katerem se nanaša nanjo;

— sprejme ukrep procesnega vodstva na podlagi člena 64 Poslovnika, s katerim naj Svetu naloži, da predloži vse dokumente v zvezi z izpodbijanim sklepom, v kolikor se nanašajo nanjo;

— Svetu naloži plačilo stroškov.

14 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrne kot neutemeljeno;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

15 Tožeča stranka v utemeljitvi tožbe navaja štiri tožbene razloge. Prvi tožbeni razlog se nanaša na očitno napačno presojo dejstev, na katerih temelji izpodbijani sklep, drugi zadeva kršitev pravice do poštenega sojenja in do učinkovitega pravnega varstva, tretji se nanaša na kršitev načela sorazmernosti in četrti na kršitev obveznosti obrazložitve in pravice do izjave.

16 V okviru prvega tožbenega razloga tožeča stranka, prvič, navaja, da ni bila nikoli podružnica družbe Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) in da ta nikoli ni bila ena od njenih podružnic. Drugič, Svet naj bi družbo Turbo Compressor Manufacturer (TCMFG), ki je bila družba, povezana s tožečo stranko, zamenjal z družbo SATAK. Tretjič, ker ji ni znano nobeno dejstvo in ne razpolaga z nobenim dokazom, da je družba TCMFG sodelovala pri jedrskih dejavnostih, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja, in/ali razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja, tožeča stranka meni, da je Sklep Sveta 2011/299/SZVP z dne 23. maja 2011 o spremembah Sklepa 2010/413 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 136, str. 65), s katerim je Svet, med drugim, ime družbe TCMFG dodal na seznam oseb in subjektov, navedenih v Prilogi II Sklepa 2010/413, nezakonit v delu, v katerem se nanaša na družbo TCMFG. Četrtič, na dan sprejetja izpodbijanega sklepa naj ne bi več obstajal navzkrižni delež med njo in družbo TCMFG, ker so bili, po eni strani, vsi deleži, ki jih je imela družba TCMFG, 6. junija 2011 prodani D. in po drugi strani so bili vsi deleži, ki jih je imela v družbi TCMFG, prodani Sa.

17 Svet izpodbija utemeljenost trditev tožeče stranke.

18 V skladu s sodno prakso sodni nadzor nad zakonitostjo akta, s katerim so bili proti subjektu sprejeti omejevalni ukrepi, vsebuje presojo dejstev in okoliščin, navedenih v njegovo utemeljitev, ter preverjanje dokazov in informacij, na katerih temelji ta presoja (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 14. oktobra 2009 v zadevi Bank Melli Iran proti Svetu, T-390/08, ZOdl., str. II-3967, točki 37 in 107).

19 Poleg tega se v skladu z ustaljeno sodno prakso zakonitost akta Unije presoja glede na dejanske in pravne elemente na dan, na katerega je bil akt sprejet (glej po analogiji sodbo Splošnega sodišča z dne 27. septembra 2006 v zadevi Roquette Frères proti Komisiji, T-322/01, ZOdl., str. II-3137, točka 325 in navedena sodna praksa).

20 V obravnavani zadevi je Svet zamrznitev sredstev in gospodarskih virov tožeče stranke obrazložil tako:

„[Podružnica] družb[e] Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) (alias Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG), ki je na seznamu EU.“

21 Navesti je treba, da tožeča stranka priznava, da je bila povezana z družbo TCMFG, vendar vlaga številne dokumente, s katerimi je mogoče dokazati, da 1. decembra 2011, ob trenutku sprejetja izpodbijanega sklepa, ni bilo navzkrižnega deleža med njo in to družbo, tako da je treba trditev Sveta, da naj bi bila tožeča stranka v tistem trenutku podružnica družbe TCMFG, šteti za vsebinsko napačno.

22 Tako je iz dokumentov iz spisa razvidno, da je družba TCMFG 6. junija 2011 prodala D. celoten delež v tožeči stranki, ki ga je imela. Tožeča stranka je v zvezi s tem predložila prepis notarskega zapisa in kopijo dokazila z dne 6. junija 2011, ki priča o plačilu prodajne cene v znesku 363.036.010.000 iranskih rialov (IRR) (23 970 600 EUR). Predložila je tudi kopijo dokazila o plačilu davka, ki ga je za to prodajo nakazala iranski davčni upravi v znesku 14 521 440 400 IRR (958 825 EUR). Nazadnje je treba ugotoviti, tako kot tožeča stranka, da je v zapisniku sestanka njenega upravnega odbora z dne 13. junija 2011 potrjeno, da je družba TCMFG svoje deleže prodala D.

23 Prav tako je tožeča stranka predložila dokumente, ki izkazujejo, da ni imela več nobenega deleža v družbi TCMFG. Natančneje, predložila je dokaz, da je deleže v družbi TCMFG 8. junija 2011 prodala Sa., in sicer kopijo prodajne pogodbe, kopijo dokazila o plačilu prodajne cene v znesku 160 772 410 000 IRR (10 612 500 EUR) in kopijo dokazila o plačilu dolgovanega davka za to prodajo iranski davčni upravi v znesku 6 430 896 400 IRR (424 621 EUR).

24 Svet je na obravnavi priznal, da ni oporekal resničnosti teh dejstev. Zato je treba ugotoviti, da čeprav je družba TCMFG do 6. junija 2011 imela deleže tožeče stranke, izpodbijani sklep temelji na napačno ugotovljenem dejanskem stanju, ker je treba – kot je navedeno v točki 19 zgoraj – zakonitost tega sklepa presojati na dan, ko je bil akt sprejet, torej na dan 1. december 2011, ko je družba TCMFG preprodala vse svoje omenjene deleže.

25 Te ugotovitve ne more ovreči argumentacija Sveta.

26 Svet v odgovoru na tožbo zatrjuje, da je bila prodaja navzkrižnih deležev, ki jih imata družba TCMFG in tožeča stranka, izvedena le z namenom navidezne razdružitve družbe in prikritja resničnih deležev, kar pomeni, da so bili razlogi, ki so utemeljevali vključitev imena tožeče stranke na seznam oseb in organov, navedenih v Prilogi II Sklepa 2010/413, veljavni na dan sprejetja izpodbijanega sklepa in so še veljavni še naprej. Poleg tega je na obravnavi potrdil, da je bila družba TCMFG kljub navedeni prodaji še vedno povezana s tožečo stranko.

27 V zvezi s tem je treba navesti, kot je to omenjeno v točki 20 zgoraj, da je Svet v izpodbijanem sklepu le omenil okoliščino, da je bila tožeča stranka podružnica družbe SATAK alias TCMFG. Nikakor ni izkazal, da je družba TCMFG, čeprav ni več imela nobenega deleža v tožeči stranki, izvajala *de facto* nadzor nad njo, ker je bila odsvojitev deležev dejanje, da se izogne uporabi predpisom, ki Svetu dovoljujejo, da na seznam oseb in subjektov, navedenih v Prilogi II Sklepa 2010/413, vključi subjekte, ki so v lasti ali pod nadzorom oseb in subjektov, ki so neposredno povezani ali podpirajo jedrske dejavnosti Irana, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja, in/ali razvoj izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja.

28 Dalje je treba opozoriti, da je Svet na obravnavi izrecno priznal, da je, da bi utemeljil vključitev imena tožeče stranke na navedeni seznam, razvil novo obrazložitev tako v okviru odgovora na tožbo kot v okviru ustnega postopka, ker ni imel dovolj upoštevnih elementov za utemeljitev te obrazložitve v trenutku, ko je sprejel izpodbijani sklep.

29 Torej, Splošno sodišče ugotavlja, da je mogoče zakonitost izpodbijanega sklepa presojati le na podlagi dejanskih in pravnih elementov, na osnovi katerih je bil sprejet, in ne na podlagi podatkov, ki jih je Svet izvedel po sprejetju tega sklepa, in četudi je bil slednji mnenja, da bi ti elementi lahko veljavno upravičili sprejetje navedenega sklepa. Splošno sodišče namreč ne more slediti pozivu Sveta, naj na koncu spremeni obrazložitev, na kateri temelji ta sklep (glej po analogiji sodbo Splošnega sodišča z dne 28. marca 2012 v zadevi Egan in Hackett proti Parlamentu, T-190/10, neobjavljena v ZOdl., točki 102 in 103 ter navedena sodna praksa).

30 Glede na navedene preudarke je treba prvi tožbeni razlog sprejeti. Posledično je treba izpodbijani sklep v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, razglasiti za ničnega, ni pa treba preučiti drugih tožbenih razlogov in navedb strank niti ni treba Svetu naložiti, naj predloži dokumente, ki jih je tožeča stranka navedla v drugem delu predloga.

Stroški

31 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Svet s predlogi ni uspel, zato se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

razsodilo:

1. **Sklep Sveta 2011/783/SZVP z dne 1. decembra 2011 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu se v delu, v katerem se nanaša na družbo Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock), razglasi za ničen.**

2. **Svet Evropske unije poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je priglasila družba Oil Turbo Compressor.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 26. oktobra 2012.

Podpisi